

Ръката на Борне тресавичко пише и подхвърта написаното.
С възбуден поглед той се обвита на стола и самодоволно
запалва цигара.

Купът изписани листа е нарастнал извънредно много.

Борне се унася в мисли, като изпуца от устата си гъста
струи тютюнев дим.

X

Лъчите на изгряващото слънце разкъсват мъглата над града
и осветяват мрачните стени на "Пикотлана".

Постига дъжд.

XI

В градината зад сградата на "Пикотлана" се издига двуетажна
постройка в стил "рококо".

Пред къщата блести на слънцето елегантна лампузина.

XXI

В трапезарията на къщата довършват обяда си Зара, Мария
и Спиридонов.

Зара намира многоизрядниелно на Спиридонов.

- Имаш една идея -- казва тя -- като закупва сочно гроздово
зърно.

- Каква? -- с присмехлива неосведоменост пита Спиридонов.

- Да стана Ваша секретарка! ... ухилва се Зара.

- И да замине с него за Гърция, нали? -- обаява се саркастично Мария и след това сърдито добавя -- София и без това е пълна с
кльони за вас!

- Не ме интересуват клъните! -- отсича ѝ Зара.

Мария я поглежда презрително.

- Късно е да те интересуват! ...

Спиридонов и Мария се погледват за миг студено.

Зара се навелна и симулира плач.

- Мария! -- обаява се строго Спиридонов -- Зара е твоя
приятелка от детинство.

- Тъжно за това не ѝ позволявам да ме счита за глупачка! ...
-- троснато му отсича Мария.

- Мария!

- Нищо не искам да слушам! Това, което вършите със
Зара е унищително и за двамата ви!

Спиридонов я поглежда умолително.

- Погледни човешки на отношенията ни.